

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 9T/44/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120011238
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Caban, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2023:2120011238.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava, v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Cabanom, PhD., v trestnej veci obžalovaného: Z. M., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom F. XXX/X, G., pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 06.06.2023 takto

rozhodol:

Obžalovaný

Z. K u z m a, nar. XX.XX.XXXX v O.,
trvale bytom F. XXX/X, G.,

sa uznáva za vinného, že

v období od mesiaca október 2017 až do 06.06.2023, s výnimkou obdobia od XX.XX.XXXX do 28.11.2022, kedy bol vo výkone väzby v ÚVV Leopoldov v inej trestnej veci, v Leopoldove ani inde na území F. republiky, úmyselne riadne a včas neplatil výživné na svoju maloletú dcéru Sarah M., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky P. X. v B., časť X., X. XXX/XX, i keď mu vyživovacia povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa vyplývala priamo zo zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a výška výživného mu bola určená aj rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 24.07.2018, sp. zn. 14P/5/2018-51, právoplatným dňa 13.08.2018, a to tak, že je povinný s účinnosťou od 18.01.2018 platiť výživné na maloletú dcéru Sarah v sume 300,- Eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky P. X., a hoci si bol obžalovaný vedomý tejto vyživovacej povinnosti voči maloletej dcére F. M., neprejavil dostatočné úsilie nájsť si stále zamestnanie a zabezpečiť si pravidelný zdroj príjmov, z ktorého by mohol výživné uhrádzať, pričom na výživu dcéry F. prispel len v mesiaci november 2017 sumou 420,- €, v mesiaci január 2018 sumou 80,- €, v mesiaci október 2018 sumou 300,- €, v mesiaci december 2018 sumou 300,- €, v mesiaci september 2019 sumou 300,- €, v mesiaci február 2020 sumou 150,- €, v mesiaci apríl 2020 sumou 2.700,- €, v mesiaci máj 2020 sumou 1.032,- €, v mesiaci september 2020 sumou 300,- €, a v mesiaci december 2020 sumou 300,- €, čím mu od mesiaca október 2017 do 06.06.2023 vznikol dlh na výživnom vo výške 11.027,28 €,

t e d a

najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava podal dňa 02.06.2020 obžalobu na obvineného: Z. M., nar. XX.XX.XXXX v O., trvale bytom F. XXX/X, G., pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorý mal byť obvineným spáchaný na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe.

Súd vo veci nariadil a vykonal hlavné pojednávanie.

Súd hlavné pojednávanie v dňoch 23.03.2023 a 06.06.2023 vykonal v neprítomnosti obžalovaného, nakoľko na to boli splnené podmienky podľa § 252 ods. 2 Trestného poriadku. Obžalovaný síce ospravedlnil svoju neúčast', avšak iný prejav vôle v uvedených podaniach neurobil, a jeho ospravedlnenie nespĺňalo náležitosti podľa § 120 ods. 2 Trestného poriadku.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dôkazy: kópie poštových poukážok a príjmových pokladničných dokladov (č. l. 23, 50-51), uplatnenie nároku na náhradu škody (č. l. 49), rodný list maloletej Sarah Kuzmovej (č. l. 55), potvrdenie o návšteve školy maloletou (č. l. 56-58), rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 24.07.2018, sp. zn. 14P/5/2018-51 (č. l. 59), správy spol. Union zdravotná poisťovňa a.s. Bratislava (č. l. 112-124), lekárske správy na obvineného (č. l. 128-133), správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny pracovisko Hlohovec (č. l. 358-361, 392), správy Sociálnej poisťovne pobočka Trnava (č. l. 401-416, 427-428), správu Okresného úradu Trnava, odbor živnostenského podnikania (č. l. 445-446), rozhodnutie ÚPSVaR zo dňa 07.07.2021 (č. l. 568-569), poštové poukážky z 17.09.2020 a 30.12.2020 (č. l. 570-571), fotografie správ z mobilu (č. l. 752-753), fotografia poštovej poukážky z 21.12.2020 (č. l. 754), priebežná správa od PaMÚ OS Trnava z 05.04.2023, 3Pr/91/2022 (č. l. 813-819), hodnotenie od ÚVTOS a ÚVV Leopoldov spolu s prílohami (č. l. 820-822), stanovisko lekára ÚVTOS a ÚVV Leopoldov a lekárske správy (č. l. 823-827), rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 08.11.2022, sp. zn. 2T/64/2022, príkaz na prepustenie z väzby na slobodu od Okresného súdu Trnava z 28.11.2022, sp. zn. 2T/64/2022, lustrácia ZVJS z 03.10.2022, pripojený spis OS Lučenec sp. zn. 22T/28/2020, a z neho: trestný rozkaz OS Lučenec z 31.03.2020, sp. zn. 22T/28/2020 (č. l. 153-154), doručenka k osobe Z. M. (č. l. 155), záznam o zložení z 02.06.2020 (č. l. 160), ďalej lustrácia ZVJS, lustrácia v registri obyvateľov (RO), lustrácia centrálnej databázy súdov (CDB), lustrácia centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov (CESDAP), odpis registra trestov (RT).

Z výpovedi obžalovaného Ľuboša M. vyplýva (krátene), že mu bolo súdom ustanovené platiť výživné vo výške 300 Eur mesačne k 15. dňu v mesiaci. Od poškodenej bola navrhnutá dohoda 200 Eur, na čo povedal, že je to jeho dieťa a bude platiť 300 Eur, vedel aké sú náklady na dieťa. Takúto sumu dával do ruky poškodenej pred začatím civilného konania, asi aj 80 Eur týždenne. Takto to fungovalo. Mal podmienku, že ju chcel každý deň zaviesť a zobrať zo školy, brávať ju na spoločenské aktivity. Poškodená si začala nový vzťah, jej partner sa vedel ukázkovo starať o dieťa napriek tomu, že nebolo jeho. Bolo na neho podané trestné oznámenie za výživné a požiadané o určenie styku s jeho dcérou F. M.. Napriek tomu sa dohodli, poškodená mu povedala, že ak zaplatí niečo navyše, môže si to odrátať z výživného. Poškodená ho kontaktovala, že jej dlží 1100 Eur, peniaze jej chcel priniesť, prišiel za ňou do Hlohovca pred jej nechtové štúdio, bol s U. X., doniesol jej 1100 Eur. Povedala mu, aby to poslal poštovou poukážkou, trvala na tom, peniaze od neho neprijala. Nechcel jej to takto poslať, lebo na bankovom účte mala exekúciu. Potom okolo 14:00 hod. mu volali z polície, že poškodená podala na neho trestné oznámenie za zanedbanie povinnej výživy. Túto sumu ani neposielal, lebo sa nezhodli na veciach. Potom povedala, že keď jej dá peniaze, sumu prizná, dával jej peniaze osobne do ruky, poštovou

poukážkou, bankovým prevodom a brával F. na rôzne podujatia, dával jej veľa finančných prostriedkov. Ďalej uviedol, že mu poškodená povedala, že keď jej zaplatí 3500 Eur, ostatné veci prizná a potvrdí, že jej boli uhradené. V ten deň jej poštovou poukážkou poslal 2700 Eur. Poškodená potom však povedala, že jej nič nedal. Poškodená pred vyšetrovateľom povedala, že nemal záujem starať sa o dieťa, nedával jej dary, nebral ju na výlety. Ďalej uviedol, že 3000 Eur jej odovzdal pred nechťovým štúdiom v B. za prítomnosti Z. M. v novembri 2019. 3300 Eur jej bolo zaplatených, keď bol s U. M. a jeho matkou U. M., bolo v B. pred Z. bankou. Ďalších 3000 Eur bolo minulý rok v septembri, priniesol jej hotovosť do P. F., prítomný tam bol X. B. a Z. M.. Ďalej uviedol, že mu poškodená od februára 2021 prerušila kontakt s jeho dcérou. Uviedol, že je dlžný iba výživné od apríla 2022, je to suma za 5 mesiacov, určite zariadi, aby suma bola uhradená, ale momentálne je vo väzbe. Obžalovaný ďalej vo svojej výpovedi podrobne opísal, ktoré veci a udalosti uhrádzal maloletej, ako s maloletou trávil voľný čas, napríklad na výletoch, dovolenkách a podobne. Uviedol, že za poškodenú zaplatil exekúciu vo výške 20 000 Eur exekútorovi M. a G.. K svojim príjmom od 2018 po súčasnosť sa nevedel vyjadriť. V roku 2018 bol konateľom a spoločníkom obchodnej spoločnosti PB U., s.r.o., I. XX, B.. Výšku oficiálnych príjmov si nepamätá. V roku 2015 mal autonehodu, mal zlomenú stehennú kosť, bol na barlách. Zárobková činnosť sa mu zhoršila ako nastal covid. Úhrady výživného založil do spisu. Príjmy mal aj od matky, ktorá vytiahla z vkladnej knižky 4000 Eur, a aj z trestnej činnosti, z podvodov, a mal aj požičané. K majetkovým pomerom uviedol, že nič nevlastní, býval v B. a v Z., bol tam v nájme v B. za 320 W. mesačne a v Trnave za 650 Eur mesačne. K jeho výdavkom sa nevedel vyjadriť. Náklady na dcéru sú určite 300 Eur mesačne. S poškodenou nežije od októbra 2016 alebo 2017, predtým spolu žili 19 rokov. Keď spolu žili, starali sa obaja štandardným spôsobom, keď sa niečo nadštandardné kupovalo, platil to on, lebo mal možnosť väčšieho zárobku.

Z výpovedi poškodenej Petry X. vyplýva (krátene), že jeho tvrdenia o svedkoch sú účelové aby naťahoval čas. Klame v tom, že jej dal dva krát po 3000 Eur pred svedkami a jeden krát 3300 Eur. Tieto peniaze jej nedal. V prípravnom konaní vypovedala a zdokladovala všetko, čo jej bolo uhradené. Predtým, ako išla k vyšetrovateľovi, ju obžalovaný prosil, aby povedala, že jej dal 3000 Eur, ale nedal jej ich. V prípravnom konaní žiadnych svedkov neuvádzal, uvádza ich až teraz. Plakal, aby povedala, že jej ich dal, pretože on už tak vypovedal, a mohol by byť súdený za krivú výpoveď, že je v podmienke a môže ísť sedieť. Doložila pohľadávku, čo jej hradil šekovou poukážkou, poslal jej fotku na telefón, že si môže peniaze vybrať, čakala dva dni, peniaze tam neboli. Kontaktovali ju dvaja kamaráti obžalovaného, L. U. a Y. V., či jej obžalovaný zaplatil výživné, lebo si od nich požičal 1300 Eur a 1400 Eur, povedala im, že výživné neprišlo. Ďalej uviedla, že obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť, preto dala trestné oznámenie. Tiež uviedla, že bola s kamarátkou na káve, vtedy jej chcel dať peniaze, nevidela ich, chcela, aby ich poslal, neposlal ich. Taktiež sa vyjadrila k niektorým darom, maloletej kúpil fotoaparát a telefón, hradil jej doučovanie, boli sa spolu kúpať, viacdňové dovolenky nehradil. Výška dlhu od októbra 2017 po započítaný všetkého navyše je okolo 9000 Eur. Ďalej poškodená odpovedala na otázky obžalovaného ohľadom exekúcie, a vo svojej výpovedi potvrdila niektoré vecné dary, úhrady vecí maloletej a spoločný čas obžalovaného s maloletou, resp. jeho záujem o trávenie času s maloletou. Poškodená Z. M. a U. M. nepozná. U. uviedla, že všetko zaplatené výživné uviedla, obžalovaný platil výživné poštovými poukážkami, raz jej dal 300 Eur do ruky.

Z výpovedi svedka Z. M. vyplýva (krátene), že s ním (obžalovaným) nie je minimálne 10 rokov v akomkoľvek kontakte, myslí si, že vtedy bola jeho priateľka v druhom stave, viac si nepamätá, že by mal syna alebo dcéru alebo tak. Nemá vedomosť o tom, či si obžalovaný plnil vyživovaciu povinnosť. Nebol svedkom toho, ako obžalovaný dáva finančnú hotovosť poškodenej, ani sa s ňou nepozná, nič také si nepamätá. Nepamätá si, skôr nie ako áno, že by bol s obžalovaným približne v novembri 2019 pred prácou poškodenej. S obžalovaným sa prestal stýkať, naposledy s ním bol v osobnom kontakte viac ako 10 rokov. Osobu Z. M. nepozná, osoba P. X. mu niečo hovorí, ale iba z videnia, možno keby videl fotku. Na otázku, či sa vie vyjadriť k tomu, prečo ho obžalovaný navrhol ako svedka, uviedol, že sa k tomu nevie vyjadriť, nechápe, prečo je tu.

K odmietnutiu dôkazov.

D. počas hlavného pojednávania mal záujem vypočuť nasledovných svedkov: U. X., Z. M., U. M., U. M., X. B. a Z. M..

Neskôr na hlavnom pojednávaní obžalovaný uviedol, že na vypočutí svedka U. X. už netrvá.

K svedkom Michal M. a X. B. súd obžalovanému uviedol, že títo svedkovia môžu byť predvolaní, ak súdu budú zo strany obžalovaného/obhajoby poskytnuté ich bližšie identifikačné údaje. D. bližšie identifikačné údaje k týmto svedkom súdu neposkytol, preto ich nebolo možné predvolať, a vzhľadom na absenciu bližších identifikačných údajov o týchto svedkoch ani nebolo možné rozhodnúť.

Počas hlavného pojednávania súd predvolal svedkov Tomáš M., U. M. a Z. M., pričom na hlavné pojednávanie sa dostavil, resp. bol predvedený z ÚVTOS Leopoldov, len svedok Z. M.. F. U. M. a Z. kmeť sa na riadne predvolanie na súd nedostavili, a to ani potom, ako im súd obom uložil poriadkové pokuty za predchádzajúce nedostavenie sa na hlavné pojednávanie.

D. výsluch svedkov Z. M., U. M. a Z. M. odôvodňoval tým, že títo svedkovia mali byť prítomní pri tom, ako obžalovaný trikrát osobne odovzdal financie poškodenej za účelom zaplatenia výživného. Poškodená túto skutočnosť jednoznačne poprela. Z výsluchu svedka Z. M. vyplýva, že si nepamätá, že by mal obžalovaný syna alebo dcéru, nemá vedomosť o tom, či si obžalovaný plní vyživovaciu povinnosť, a s obžalovaným nie je v kontakte minimálne 10 rokov. Nakoľko tvrdenia obžalovaného poškodená poprela, a z výsluchu svedka Kosu je evidentné, že tento pri žiadnej obžalovaným tvrdenej príležitosti v roku 2019 osobne prítomný nebol, a s obžalovaným nebol v kontakte minimálne 10 rokov (najneskôr v roku 2013), súd vyhodnotil tvrdenia obžalovaného ohľadom osobnej úhrady výživného za účelové, nezakladajúce sa na pravde, urobené len so zámerom navodiť dojem, že výživné malo byť uhradené. Súd týmto tvrdeniam neuveril, a nakoľko obžalovaný všetky tri osobné úhrady opisoval rovnakým spôsobom, teda aj zvyšné dve úhrady za prítomnosti svedkov U. M. a Z. M., súd aj tieto tvrdenia považoval za účelové a neuveril im. Účelovosť nepriamo potvrdzuje aj skutočnosť, že menovaný dvaja svedkovia, z ktorých U. M. je matkou obžalovaného, sa hlavného pojednávania aj napriek uloženiu poriadkovej pokuty nezúčastňovali, a nezúčastňoval sa ho ani obžalovaný, resp. obžalovaný bol na hlavnom pojednávaní prítomný len v čase, kedy bol vo výkone väzby v inej trestnej veci, a taktiež skutočnosť, že obžalovaný týchto troch svedkov spomenul až na hlavnom pojednávaní dňa XX.XX.XXXX, dovtedy ich vôbec nenavrhol, a to ani po doručení výzvy podľa § 240 Trestného poriadku dňa 25.02.2021.

Z uvedených dôvodov súd považoval tvrdenia obžalovaného ohľadom troch osobných úhrad výživného (3.000,- €, 3.300,- €, 3.000,- €) za účelové, a preto odmietol vykonať dôkazy - predvolať zostávajúcich dvoch svedkov U. M. a Z. M., ktorí boli navrhnutí práve k týmto tvrdeniam.

K výroku o vine.

Súd po vykonanom dokazovaní a hodnotení dôkazov v súlade s § 2 ods. 12 Trestného poriadku dospel k záveru, že sú preukázané všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Súd mal z rodného listu F. M. a rozhodnutia D. súdu Trnava za preukázané, že obžalovanému vznikla vyživovacia povinnosť na maloleté dieťa F. M., nar. XX.XX.XXXX, vo výške XX % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa podľa zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime s poukazom na § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a neskôr na základe rozhodnutia Okresného súdu Trnava vo výške 300,- € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky P. X. - poškodenej. Túto skutočnosť potvrdil vo svojej výpovedi aj obžalovaný, kedy dokonca on mal byť ten, ktorý navrhol sumu 300,- € oproti pôvodnej sume 200,- € navrhutej poškodenej v rámci komunikácie ohľadom rodičovskej dohody, ktorá bola predmetným rozhodnutím Okresného súdu Trnava schválená. Súd mal za preukázané, že obžalovaný mal vedomosť o svojej vyživovacej povinnosti voči maloletej Sarah M., a sám obžalovaný uviedol, že náklady na maloletú sú určite 300,- € mesačne.

K možnostiam obžalovaného zabezpečiť si príjem súd poukazuje na výpoveď obžalovaného a poškodenej. F. obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že on navrhol vyššie výživné 300,- € oproti pôvodnému návrhu poškodenej 200,- €, tvrdil, že poškodenej dával peniaze do ruky, poštovou poukážkou, bankovým prevodom, uvádzal rôzne sumy vrátane niekoľko tisíc eur, tvrdil, že poškodenej zaplatil exekúcie, v roku 2018 bol konateľom a spoločníkom v obchodnej spoločnosti, a príjem mal tiež z trestnej činnosti a z pôžičiek. Uviedol tiež, že maloletej kupoval rôzne dary, brával ju na výlety a zabezpečoval jej aktivity a krúžky, a tieto skutočnosti čiastočne potvrdila aj poškodená vo svojej výpovedi. V konaní predložil listiny preukazujú čiastočné zaplatenie výživného. Obžalovaný tiež uviedol, že žili

štandardným spôsobom a keď sa niečo nadštandardné kupovalo, platil to on, lebo mal možnosť väčšieho zárobku. Býval v nájme a nájom platil. Z potvrdenia okresného úradu, odbor živnostenského podnikania, vyplýva, že obžalovaný bol evidovaný ako štatutárny orgán v jednej spoločnosti s ručením obmedzeným a v dvoch spoločnostiach s ručením obmedzeným bol vedený ako ustanovený zodpovedný zástupca.

Súd všetky tieto skutočnosti posúdil tak, že obžalovaný si vedel vytvoriť podmienky na zabezpečenie si príjmu na úhradu svojich potrieb a potrieb iných, a je schopný uplatniť sa na trhu práce alebo v podnikaní. Súd z týchto dôvodov nezistil u obžalovaného takú skutočnosť, ktorá by mu bránila v platení výživného, prípadne v čase, kedy príjem nemal, ktorá by mu bránila si príjem zabezpečiť.

Podporne súd poukazuje na priebežnú správu z probácie z konania 2T/64/2022, v ktorej je uvedené, že probant - obžalovaný, mal prisľúbenú prácu, začal pracovať, potom mal zdravotné problémy a neskôr mal prisľúbenú ďalšiu prácu a zvažoval vycestovať za prácou do zahraničia, žije aj z úspor.

K zdravotnej spôsobilosti obžalovaného súd aj po posúdení lekárskeho správ uvádza, že obžalovaným uvádzaný úraz sa stal v roku 2015, a po tomto roku z vyjadrení obžalovaného vyplýva, že čiastočne uhrádzal výživné, svoje potreby a potreby maloletej, a nakoľko ani nebol poberateľom dávok podľa oznámenia Sociálnej poisťovne, nepoberal dávku v hmotnej núdzi a v rozhodnom období nebol evidovaný v evidencii nezamestnaných, súd dospel k záveru, že uvedené zdravotné ťažkosti nebránili a nebránia obžalovanému v zabezpečení si príjmu v takom rozsahu, aby bol schopný platiť výživné. Na uvedenom závere súdu nič nemenia ani psychické ťažkosti zistené zo správ ÚVTOS a ÚVV Leopoldov, nakoľko ide o dlhodobý stav obžalovaného, pričom tento stav mu nebránil v aktivitách, ktoré súd uviedol v predchádzajúcej vete.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že obžalovaný v rozhodnom čase vedel o vyživovacej povinnosti na svoju maloletú dcéru, určená výška vyživovacej povinnosti zodpovedá skutočným nákladom na maloletú, obžalovaný príjem mal a bolo v jeho možnostiach si príjem zabezpečiť v čase, keď príjem nemal, a napriek týmto skutočnostiam si vyživovaciu povinnosť neplnil riadne a včas.

Obdobie páchania trestnej činnosti súd ustálil od októbra 2017 (podľa obžaloby) do 06.06.2023 (deň vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej). Z uvedeného obdobia súd vylúčil obdobie od 04.04.2022 do 28.11.2022, kedy bol obžalovaný vo výkone väzby v trestnej veci 2T/64/2022, a ktoré mal súd za preukázané z príkazu na prepustenie z väzby a z lustrácie ZVJS v uvedenej trestnej veci. V uvedenom období výkonu väzby bola osobná sloboda obžalovaného obmedzená, a objektívne boli výrazné obmedzené jeho možnosti plniť si vyživovaciu povinnosť, preto toto obdobie nemožno zahrnúť do rozsahu trestnej činnosti pri trestnom čine zanedbanie povinnej výživy.

Dlh na výživnom vo výške 11.027,28 € súd určil nasledovne.

Do rozsahu trestnej činnosti súd mohol zahrnúť len tie mesiace, v ktorých bol obžalovaný na slobode minimálne do 15. dňa v mesiaci, a v ktorých uplynulo aspoň 15 dní s poukazom na splatnosť výživného do 15. dňa v mesiaci. Súd z rozhodujúceho obdobia, za ktoré určoval dlh na výživnom, preto vylúčil obdobie apríl 2022 až november 2022 (8 mesiacov) a jún 2023 (1 mesiac).

Za obdobie od októbra 2017 do januára 2018 (4 mesiace) bol obžalovaný povinný platiť minimálne zákonné výživné vo výške 27,32 € mesačne, teda výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované neploleté dieťa podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime s poukazom na § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov a s poukazom na § 1 písm. c) opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky z 26. júna 2017 o úprave súm životného minima. Spoločne je to suma $27,32 \times 4 = 109,28$ €.

Za obdobie február 2018 až máj 2023 (64 mesiacov), s výnimkou obdobia od apríla 2022 do novembra 2022 (8 mesiacov), t. j. za 56 mesiacov bol obžalovaný povinný platiť výživné určené rozhodnutím Okresného súdu Trnava vo výške 300,- € mesačne. Spoločne je to suma $300 \times 56 = 16\,800,-$ €.

Z poštových poukážok a z výpovede poškodenej mal súd za preukázané zaplatenie výživného vo výške 5.882,- € tak, ako je to uvedené v skutkovej vete tohto rozhodnutia. Dôvody, pre ktoré sú neuveril

obžalovanému ohľadom troch osobných úhrad výživného vo výškach po cca 3.000,- €, súd uviedol v časti odôvodnenia o odmietnutí dôkazov.

Obžalovaný za celkové obdobie mal zaplatiť 16.909,28 €, a nakoľko zaplatil len 5.882,- €, celkový dlh na výživnom tvorí suma 11.027,28 € (16.909,28 - 5.882).

Dlžná suma zodpovedá najmenej dvom mesiacom v období dvoch rokov, čím je naplnený znak trestného činu zanedbania povinnej výživy, v prípade obžalovaného ide s poukazom na uvedené skutočnosti o úmyselné konanie, a zároveň obdobie páchania trestného činu takmer 6 rokov treba rozhodne považovať za dlhší čas v zmysle § 138 písm. b) Trestného zákona.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd dospel k záveru o preukázaní všetkých znakov skutkovej podstaty prečinu zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona. Znak prečinu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona je tiež naplnený, pretože závažnosť činu nie je nepatrná, a to s poukazom na skutočnosť, že obžalovaný si riadne neplnil vyživovaciu povinnosť takmer 6 rokov a to aj v období skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia.

K výroku o treste.

Pri úvahe nad výškou trestu, jeho druhom a spôsobom výkonu súd vychádzal najmä z ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život. Súčasne má trest iných odradiť od páchania trestných činov a vyjadriť morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd preto pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Súd zistil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Súd obžalovanému priznal túto poľahčujúcu okolnosť s poukazom na jeho výpoveď, v zmysle ktorej potvrdil svoju vyživovaciu povinnosť. Obžalovaný tiež čiastočne plnil svoju vyživovaciu povinnosť a s maloletou trávil čas s rôznorodým programom, teda prejavil záujem o výchovu maloletej, čo napokon čiastočne (v inom rozsahu) potvrdila aj poškodená. Súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený, a to rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 08.11.2022, sp. zn. 2T/64/2022. Na odsúdenie Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/28/2020 pri posúdení priťažujúcich okolností súd neprihliadal, preto obžalovanému bol v tejto trestnej veci uložený peňažný trest, ktorý bol zaplatený, a preto sa v tejto trestnej veci na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený.

Skúmajúc pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona súd dospel k záveru, že pomer je rovnaký (1:1), preto nebolo potrebné upraviť trestnú sadzbu 1-5 rokov podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona.

Súd obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Trest takéhoto druhu a výmery súd považuje vzhľadom na naplnenie účelu trestu za primeraný.

Súd v prospech obžalovaného zohľadnil skutočnosť, že výživné čiastočne zaplatil, a že prejavil záujem o kontakt s maloletou a s touto trávil rôznorodý program.

Súd v neprospech obžalovaného zohľadnil skutočnosť, že k neplneniu vyživovacej povinnosti dochádzalo takmer 6 rokov, že dlh na výživnom je vyše 11 tisíc eur, a tiež skutočnosť, že si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil ani v čase plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia Okresného súdu Trnava sp. zn. 2T/64/2022.

Trestný čin zanedbanie povinnej výživy je dokonáný naplnením všetkých znakov skutkovej podstaty trestného činu podľa § 207 Trestného zákona, a dokončený ku dňu vydania meritórneho rozhodnutia, v prejednávanej veci ku dňu vyhlásenia rozsudku 06.06.2023; preto je tento deň uvedený v skutkovej vete rozsudku. Obžalovanému začala plynúť skúšobná doba určená rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 08.11.2022, sp. zn. 2T/64/2022, odo dňa 29.11.2022, a napriek tejto skutočnosti zo strany obžalovaného nedošlo k riadnemu plneniu vyživovacej povinnosti. Pretože obžalovaný v páchaní trestnej činnosti pokračoval aj počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, súd obžalovanému nemohol výkon trestu podmiennečne odložiť s poukazom na § 49 ods. 2 Trestného zákona. Pretože obžalovaný má v registri trestov 2 záznamy za trestný čin podvodu, v prípade prvého záznamu sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený, a v prípade druhého záznamu bol uznaný za vinného za zločin podvodu, teda za závažnejšiu formu podvodu, a v Centrálnnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má 53 záznamov prevažne na úseku dopravy, súd dospel k záveru, že obžalovaný opakovane nerešpektuje a porušil právne predpisy, preto v prípade obžalovaného by alternatívny trest (iný ako nepodmienený trest odňatia slobody) nesplnil svoj účel.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd obžalovanému uložil nepodmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby. Skutočnosti v neprospech obžalovaného súd zohľadnil pri určovaní druhu trestu (nepodmienený trest), a skutočnosti v prospech obžalovaného súd zohľadnil pri určovaní výmery trestu (dolná hranica).

Pretože obžalovaný nebol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin, súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Na záver súd obžalovaného poučuje podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého „trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.“

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trnava na Krajský súd v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Oprávnená osoba sa môže vzdať práva podať odvolanie. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Obžalovaný môže výslovne vyhlásiť, že nesúhlasí s podaním odvolania v svoj prospech jeho príbuznými v priamom rade, jeho súrodencami, osvojiteľom, osvojencom, manželom a druhom. Odvolanie má odkladný účinok.